

МАКЕДОНСКАТА САГА

"**Р**ускиот бакушка" ни ги подари поларните студови. Но, тие многу не ни помогнаа да ја доведеме в ред државата и да ги спасиме нашите политичари, кои претераа со ножиците. А, бе сечат ли, сечат ленти низ Македонија! Денес се на југ, а утре кој знае каде. Можеби и некој бунар ќе им приреди чест, бидејќи луѓето се забораваат од сечење и празно муабетење. Уште малку па ќе ни недостасува материјал за потребните црвени панделки. Но, добро е што виното ни остана по подрумите, па така ќе можеме да ја продолжиме нашата гостољубива традиција, која секогаш завршува со промили. Тие најмногу делуваат кај политичарите, кои статистички гледано и ништо друго не прават освен што цели четири години вежбаат од прием на прием.

Затоа пропагандата ни е шематизирана: го пуштија во употреба возобновениот мост на реката Турија, а забавата продолжи на свеченото предавање во употреба на просториите во кои е сместено Одделението за гонење на сторители и кривични дела од областа на организирано криминал и корупција, кое е во рамките на Јавното правобранителство.

И така сè ќе се одвива во недоглед. Пред парламентарните избори сите министри ќе сечат црвени панделки, ќе ветуваат "ридишта и долини", ќе подаруваат касарни и земјишта, како тоа да е во сопственост на мајка им, а не е во државна сопственост. Што значи дека целата композиција се "разбашкарила" и се "журка", а народот нека трпи и трпи, затоа што не ги научил лекциите од сите досегашни избори. Оваа болка е уште поголема, бидејќи ниту опозицијата не е поарна - пушта во употреба автобуски станици, се појавува по поплави итн.

А, како ни тргнало до јули ќе го испратиме и првиот Македонец на Марс, а таму со Марсовците ќе преговараме за прием на Македонија во Марселенд, заедницата на будалите. По многу нешта им личиме. Прво, овците не ни се на број, а нè стрижат. Второ, нè продаваат, но никој не сака да нè купи, освен што ќе го зграпчат ЕСМ. И трето, повторно нè подготвуваат за парламентарна битка, која по обичај се крои во нечиј кабинет.

Ова што се случува пред тв-камерите е по директива, бидејќи се користи шемата на родоначалникот на маркетингот Гебелс, кој рекол - кога имаш инструменти в раце, тогаш и грдиот може да стане убав. Имено, со жестока кампања се излудува електоратот, кој ако му приредиш добра забава паѓа во транс и во невиден делириум. Поради ова, нашето внимание е свртено во погрешна насока и наместо да се бунтуваме што октаните ни претставуваат главен проблем, што ЕСМ така лесно го губиме, ние се занесуваме дека тројца или четворица "паметни" можат да ни ја вратат душата која ни излегува низ нос. Меѓутоа, нема крв, Дракула веќе пред повеќе од деценија го исцпица македонскиот сок. Сè ова што ни се случува е бесперспективно. Само надежта ни остана, која ја ставија в кош и не знаеме кога ќе се измолкне од контролата на политичарите. Тие намерно нè држат понастрана од европските процеси, бидејќи ако ни дадат маневарски простор, тогаш најверојатно ќе се најдат во некоја апсаана. Затоа треба да отвориме очи, чии пари ќе се трошат по фезмиња, чии мерцедеси со регистарски таблички "AA" ќе ги крстат патиштата. Згора на тоа, времето за политичкиот маркетинг уште не е почнато, а тоа набрзо ќе се разгорува.

Со пролетта нема да дојдат само кокочињата, туку по сидовите ќе никнат плакати и безобразни графити. Е, дури тогаш ќе тргнат скапоцените карвани и нивните приврзаници, кои по наредба на партиските штабови ќе направат 'ршум и невидена фешта. Таква "збирштина" можат да соберат само големите, а другите можат на прсти да ги избројат своите симпатизери.

Ваквиот чудесен свет беспрекорно функционира во сите изминати 15 години. Тој никогаш од митинг до трибина не го променил својот популистички карактер, сè уште е само декор за слабите резултати, кои ги постигнува позицијата, односно опозицијата.

Во овој момент двете страни имаат проблем со партискиот идентитет и водењето на политиката. Затоа, популарноста им опаѓа и не се чувствуваат сигурни во целта - дека ќе ја освојат власта. Довербата на гласачите не се освојува со патешествијата од комунизмот. Тие го одживеаа својот век, а сега на ред се нечији други сништа или пораки.

Меѓутоа, сè е попусто, бидејќи камшикот е во рацете на политичарите, кои не сакаат на мирен начин да им го отстапат местото на оние кои сè уште веруваат во прадедовската земја и нејзиниот просперитет.

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски